

matik Ind. St. 5, 159. fg. डुर्धिगमैः — श्रागमैः (= पुराणादिभिः MALLIN.) KIR. ३, १८. २२ (= शास्त्र MALLIN.). शिवविष्णवागमपैः — पाषाणैः LA. (II) ८७, ८. इत्येषोऽस्याक्षिर्णीष्यगुह्याया श्रागमः *Ueberlieferung, Legende* (श्राप्नाय st. dessen ६०) KATHĀS. 109, ७५. श्रागम *Ueberlieferung im Ge-gens. zu तक्ष PRAB. ८६, १४. von Buddha's Lehre LA. (II) ८६, १३. WASSIL- JEW ६४ u. s. w. acht आगम bei den Gāna Wilson, Sel. Works १, २८१.* — i) zu streichen. — k) R.V. PRĀT. २, ११. १०, १४. ११, ६. २०. VS. PRĀT. १, १३७. ४, २२. AV. PRĀT. ३, ७८. अनुस्वारागमवात् Schol. zu VS. PRĀT. ३, ४४. — l) eine best. rhetorische Figur Verz. d. Oxf. H. २०८, a, १०. — ३) vgl. श्रागमकल्पद्रुम.

श्रागमकल्पद्रुम (श्रा० + क०) m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. ९८, a, १६. १०३, b, ३५.

श्रागमन १) तवागमनतो (श्रागमवतो INDR. ३, २३) वृत्ते स्वर्गस्य महेत्सवे MBH. ३, १८३९. लब्धार्थागमन das Eintreffen Sāh. D. ३९७. — २) zu streichen; s. oben अन्त्यागमन.

श्रागमवत्, NILAK. erklärt श्रागमवतः MBH. १, ३०२५ durch वेरोक्तमन्यादिकर्मविद्. Das Wort bedeutet auch mit einem आगमा (*Augment*) versehen VS. PRĀT. ३, ४५, Schol.

श्रागमश्रुति (श्रा० + श्रु०) f. Ueberlieferung KATHĀS. ७२, २०४.

श्रागमसार (श्रा० + सार) Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. १०१, b, २६.

श्रागमापायिन् (von श्रागम + अपाय) adj. kommend und gehend BHAG. २, १४.

श्रागरिन् m. Bez. einer best. Mischlingskaste Verz. d. Oxf. H. २२, a, १०.

श्रागस्, कृतागस्क adj. BuĀG. P. १०, ८८, ३९.

श्रागस्ती adj. f., du. श्रागस्ती WEBER, Nax. २, ३९२.

१. श्रागस्त्य २) auch = श्रगस्त्य Agasti grandiflorum MED. g. ३७.

३. श्रागस्त्य im pl. entspricht dem sg. श्रागस्त्य nach gaṇa कावादि.

श्रागा (२. गा mit श्रा) f. Lied PANĀKAV. Br. ४३, १०, ८. SUĀPV. Br. २, २.

श्रागात् उग्गवा. zu UNĀDIS. ३, ४३.

श्रागामिन् २) bevorstehend MBH. १२, ८२४४. — ३) in der Auguralkunde = चर् wandelbar, beweglich (Gegens. स्थिर) VARĀH. Br. S. ९६, २.

श्रागामुक kommand KĀTH. २८, ४. SHĀPV. Br. २, १०.

श्रागार् DAÇAK. in BENF. Chr. १८७, १. — Vgl. noch श्रतरागार्.

श्रागावप m. pl. patron. SĀMSK. K. १८४, a, ८.

श्रागावीप n. (sc. सूक्त) das mit den Worten श्रा गावो beginnende Lied (R.V. ६, २८) ĀÇV. GRĀM. २, १०, ७.

श्रागिन् zum Agnikajana gehörig Ind. St. ३, ३८३.

श्रागिवेश m. patron. von श्रगिवेश R.V. ५, ३४, ९. — श्रागिवेशी (श्रिं० die Hdschr.) f. zu श्रागिवेश WEBER, Nax. २, ३९१.

श्रागिवेश्य m. patron. MBH. १४, १९०३ (= दीप्तय) Schol. — adj. Ind. St. ४, १३६. २७६. VS. Append. LVI, ८.

श्रागिवेश्यायन् m. patron. TAITT. PRĀT. २, २. adj.: ब्रह्मकुल BUĀG. P. ९, २, २२.

श्रागिर्णायणा PRĀVARĀDH. in Verz. d. B. H. ३८, २२.

श्रागीध २) b) N. pr. eines Sohnes des Priyavrata BUĀG. P. ५, १, २५.

३, २, १. fgg.

श्रागेय १) a) मत्व Verz. d. Oxf. H. ९८, b, ७. मनवः १०३, a, १४. — c) süd-östlich: वायु VARĀH. Br. S. २७, २. कोण ३४, १७, ३९, १३. ८७, २०, ३१, ४३. श्रागेयाशा २४, २३. — ३) c) mit und ohne दिश् VARĀH. Br. S. ३, ८२, १४, ११.

१४, ८, २४, ३३, ३३, ११४, ६०, २, ८८, ४३, ९५, २१. WEBER, RĀMAT. UP. ३०३. fg. —

४) e) das Nakshatra Kṛttikā VARĀH. Br. S. ८, २, १४, १. ३२, ३२, १२. —

f) N. eines Sāman Ind. St. ३, २०४, b.

श्रागेपात्र (श्रागेय + पात्र) n. Bez. eines best. Spruchs Verz. d. Oxf. H. १०६, a, ३३.

श्रागयण ३) BUĀG. P. १०, २०, ४८. श्रागयणेष्टि Verz. d. Oxf. H. २६६, b, ३८.

श्रागहृ १) d) das Halten an Etwas, Bestehen auf Etwas, Versessensein auf Etwas, Grille, Hartnäckigkeit: कोऽप्याप्तेण गुरुर्यं बत चातकस्य पौरं दर्शो पदभिवाङ्कृति वारिधारम् Spr. ३३०४. श्रहृं मुख्यमहं मुख्यमित्यासीहाप्रकृत्योः KATHĀS. ६३, १७६. एवं प्रबोधिता सा न श्रागहृं मुख्यति CUK. (Pet. Hdscr.) १३, b. देव नागहृं कर्तुं युज्यते १६, a. श्रागहृत् mit Beharrlichkeit, in seiner Hartnäckigkeit, hartnäckig, auf Etwas bestehend Spr. १६१६. ३६८३. KATHĀS. २३, ९९. ३४, १९७. ७८, ७८. श्रागहृण dass. १०८, २२. mit dem obj. componirt: प्रतियहृप्राहृत् RĀEA-TAR. ५, ४४। — Z. १ ist a) zu streichen und in der Folge २) ३) ४) st. b) c) d) zu setzen. Statt श्राशक्ति ist in MED. ohne Zweifel श्रासक्ति zu lesen. — Vgl. डुरायहृ.

श्रागहृयण २) a) CĀÑKH. CR. ३, १३, २. GRĀM. ४, १७. GOBH. ३, १, १. ४, ८, १.

— b) Verz. d. Oxf. H. ३०, b, ५. २६६, b, ३७.

श्रागक्तिका f. dieses Wort nimmt BENFEY in der Stelle शाखाप्रक्रिक्यावतरात्रि DAÇAK. in seiner Chr. १८८, १९ an; wir zerlegen das comp. in शाखा + ग्र०.

१. श्रागायण Z. २ lies १०, ८ st. १, ८.

२. श्रागायण so liest in der That das KĀTH. durchgängig.

श्रागावसवीय adj. Ind. St. ३, २३९.

श्राघट २) Journ. of the Am. Or. S. ७, ४२ (४१), wo aber श्राघट gedruckt ist.

श्राघात २) तान्दणाघातैरताडयन् mit Stockschlägen KATHĀS. ३४, २०३.

— ६) श्राघातं नीयामस्य वधयत्वेच auch BUĀG. P. ११, २०, २०.

श्राघातस्थान (श्रा० + स्थान) n. Schlachtstätte VARĀH. Br. S. ४८, ४१.

श्राघार् १) BUĀG. P. ११, २७, ४०.

श्राघूर्ण (२. श्रा + घूर्णी) adj. wankend, schwankend KĀN. ७० bei WEBER.

जलपान BUĀG. P. १०, ६८, ५२.

श्राघोष das Posauen, Prahlen: एष हि तेषामाघोषः SARVADARÇANAS. १४७, १२.

श्रागात्र (von श्रा mit श्रा) n. Bez. einer der १० Weisen, auf welche eine Eklipse (angeblich) erfolgt, VARĀH. Br. S. ३, ४३, ५०.

श्राङ्ग्रहिष्ठि m. N. pr. eines Mannes MBH. १२, ४५३४. fg.

श्राङ्ग्रहक s. u. श्राङ्ग्रहकर्मात्.

श्राङ्ग्राहिक (von श्राङ्ग्रह) m. Kohlenbrenner, Köhler SPR. ४७१५.

श्राङ्ग्रहि m. patron. des Havirdhāna R.V. ANUKR.

श्राङ्ग्रहि १) SĀH. D. २७४. Verz. d. Oxf. H. २००, a, १.

श्राङ्ग्रहिसेश्वरीत्य (श्राङ्ग्रहस् -ई० + तीर्थी) n. N. pr. eines Tīrtha Verz. d. Oxf. H. ६६, b, २०.

श्राङ्ग्रहिसेश्वरीस् adj. und patron. (f. ई०) = श्राङ्ग्रहिस TBr. २, २, ३, ७, ५, ३, ३, ३, ३, १, ५.

श्राङ्ग्रहिति adj. (f. ई०) Ind. St. ४, ४३.

श्राङ्ग्रहिक (von श्राङ्ग्रहि) m. N. pr. eines Sohnes des Viçvāmitra MBH. १३, २५४.

श्राचन्द्रतारकम् adv. bis auf (श्रा) Mond (चन्द्र) und Sterne (तारका) KATHĀS. १०४, ११९.

श्राचपराच d. i. श्रा च परा च bedeutet hin und zurück. adj.: सैषाचय-